

τσίρκο

τσίρκο, το, ουσ. [*<ιταλ. circo <λατιν. circus (= κύκλος)*], το τσίρκο·

- *έγινα τσίρκο*, *έγινα* περίγελος, γελοιοποιήθηκα: «έπεσα με το καινούριο μου κοστούμι μέσα στις λάσπες κι έγινα τσίρκο σ' όλο τον κόσμο που μ' έβλεπε». Από την εικόνα των κλόουν του τσίρκου που με τα διάφορα αστεία καμώματά τους προκαλούν το γέλιο του κόσμου·

- *το κάναμε τσίρκο*, (για δουλειές ή επιχειρήσεις) δεν υπάρχει καμιά σοβαρότητα, πειθαρχία ή τάξη: «απ' τη μέρα που έφυγε ο διευθυντής του εργοστασίου στο εξωτερικό, το κάναμε τσίρκο μέσ' στο εργοστάσιο». Από το ότι στα παρασκήνια ενός τσίρκου επικρατεί μεγάλη αταξία.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας